

Ζωολογικός κήπος: Φυλακή ή Σωτηρία

Ο πρώτος ανοιχτός για το κοινό ζωολογικός κήπος, όπως πάνω-κάτω τον ξέρουμε σήμερα ιδρύθηκε στη **Βιέννη το 1752**, στην ακμή της αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας. Από τότε εκατοντάδες απομιμητές ξεπετάχτηκαν παντού. Η *ανθρώπινη περιέργεια για τη φύση* έδωσε το έρεισμα.

Πώς όμως έχει η κατάσταση στις μέρες μας;

Στο άκουσμα των λέξεων ζωολογικός κήπος, μας έρχεται αυτόματα στο νου ένα στενό και ακάθαρτο σιδερένιο κλουβί που μέσα του βρίσκεται κάποιο δύστυχο ασθενικό ζώο, φτωχή ανάμνηση του ίδιου του εαυτού του.

Ευτυχώς αυτή η άσχημη εικόνα αποτελεί πια παρελθόν, τουλάχιστον στις προηγμένες χώρες. Από τη δεκαετία του '50 και μετά οι περιβαλλοντικές οργανώσεις αγωνίστηκαν για να εκλείψει η δομή του **ζωολογικού κήπου-φυλακής**. Αλλά και οι διευθύνσεις των ίδιων των κήπων προβληματίστηκαν για τα αίτια της μείωσης των επισκεπτών και την ποιότητα διαβίωσης των ζώων. Έτσι άρχισε ο εκσυγχρονισμός των ζωολογικών κήπων.

Τα κλουβιά εγκαταλείφθηκαν και τη θέση τους **πήραν μεγάλες εκτάσεις σε ανοικτούς χώρους** διαμορφωμένες έτσι, ώστε να μοιάζουν με το φυσικό περιβάλλον του ζώου που φιλοξενούν. Επιδιώχθηκε η πιστή απεικόνιση των οικοσυστημάτων από όπου προέρχονται τα ζώα με **προσθήκη των κατάλληλων φυτών**. Τα κάγκελα και οι συναγερμοί αποτελούν πλέον παρελθόν. Τα κάγκελα αντικαταστάθηκαν από **βαθιές τάφρους ή ψηλούς τοίχους**, ανάλογα με τη μορφολογία του εδάφους, που δεν προσβάλλουν την αισθητική και δίνουν έστω την *ψευδαίσθηση* της ελευθερίας στα ζώα.

Εδώ θα πρέπει να σταθούμε λίγο στη λέξη "*ψευδαίσθηση*". Τα ζώα παραμένουν πάντα αιχμάλωτα, ακόμα και κάτω από άριστες συνθήκες, γιατί τους στερούμε το δικαίωμα της ελευθερίας στη μητρική τους γη, στη φύση.

Αξίζει τον κόπο για να ικανοποιήσουμε την περιέργειά μας, να τα κρατάμε φυλακισμένα;

Η απάντηση στη λογική έχει δύο όψεις.

- ❖ Από τη μια τα ζώα **πρέπει να ελευθερωθούν**.
- ❖ Από την άλλη όμως τα ζώα βρίσκουν εκεί ένα **φιλόξενο καταφύγιο**.

Οι ζωολογικοί κήποι αποτελούν πια το **τελευταίο καταφύγιο σε ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν**. Αποτελούν τα μόνα μέρη, όπου δεν κινδυνεύουν από τη μανία της "προόδου".

ή

Όνόματα
Νίκος
Γιώργος
Κώστας
Πέτρος
Ελένη
Μαρία
Κωνσταντίνα
Αθανασία
Θανάσης

Κατηγορίες φαγητών
Φαγητά με ζυμαρικά
Φαγητά με κρέας
Όσπρια
Λαδερά
Φασολάκια
Αρακάς
Μπάμιες
Σούπες

ή

Φρούτα
Μήλα
Αχλάδια
Μπανάνες
Πορτοκάλια
Αχλάδια
Βερίκοκα
Ροδάκινα

Χρώματα
Κόκκινο
Πράσινο
Κίτρινο
Ροζ
Πορτοκαλί
Λαδί
Μπλε
Άσπρο
Μαύρο
Καφέ

Έπιπλα
Καναπές
Βιβλιοθήκη
Ντουλάπα
Κρεβάτι
Καρέκλα
Σκαμπό

Ρούχα
Μπλούζα
Φούστα
Παντελόνι
Φόρεμα
Παλτό
Γιλέκο
Ζακέτα
Φανέλα

Πουλιά
Καναρίνι
Παγώνι
Αηδόνι
Παπαγάλος
Χελιδόνι
Μπεκάτσα
Κύκνος
Πάπια

ή

Να φτιάξετε το τίτλο, να χωρίσετε παραγράφους και να βάλετε κατάλληλες κουκίδες στους παρακάτω Εθνικούς Δρυμούς της Ελλάδας.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΔΡΥΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Εθνικός Δρυμός Πίνδου, Εθνικός Δρυμός Πάρνηθας, Εθνικός Δρυμός Παρνασσού, Εθνικός Δρυμός Ολύμπου, Εθνικός Δρυμός Οίτης, Εθνικός Δρυμός Βίκου-Αώου, Εθνικός Δρυμός Αίνου, Εθνικός Δρυμός Σουνίου, Εθνικός Δρυμός Σαμαριάς.

Να φτιάξετε το τίτλο, να χωρίσετε παραγράφους και να βάλετε κατάλληλες κουκίδες στα Δωδεκάνησα.

ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

Ρόδος, Κάρπαθος, Κάσος, Χάλκη, Τήλος, Σύμη, Νίσηρος, Κως, Αστυπάλαια, Κάλυμνος, Λέρος, Πάτμος.

Να φτιάξετε το τίτλο, να χωρίσετε παραγράφους και να βάλετε κατάλληλες κουκίδες στα φωνήεντα.

ΦΩΝΗΕΝΤΑ

Άλφα, έψιλον, ήτα, γιώτα, ύψιλον, όμικρον, ωμέγα.

1ο Γυμνάσιο Αιγίου
Γρηγορίου Ε' 1, 25100
ΑΙΓΙΟ
17/7/2024

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Διευθύντρια και ο Σύλλογος των καθηγητών του 1ου Γυμνασίου Αιγίου καλεί τους τοπικούς φορείς και το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων σε κοινή συνάντηση-συζήτηση με τους καθηγητές και τους μαθητές του σχολείου. Η συνάντηση θα γίνει στο αμφιθέατρο του 1ου Γυμνασίου, την επόμενη Τετάρτη και ώρα 6 μ.μ. Τα θέματα που θα συζητηθούν είναι: Διαμόρφωση νέων αιθουσών διδασκαλίας Δημιουργία Γηπέδου Πετοσφαίρισης Συντήρηση λέβητα κεντρικής θέρμανσης Δημιουργία κέντρου επαγγελματικού προσανατολισμού

Τα προβλήματα είναι πολύ σημαντικά και κρίνεται απαραίτητη η παρουσία όλων των ενδιαφερομένων.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

1ο Γυμνάσιο Αιγίου
Γρηγορίου Ε' 1, 25100
ΑΙΓΙΟ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Διευθύντρια και ο Σύλλογος των καθηγητών του 1ου Γυμνασίου Αιγίου καλεί τους τοπικούς φορείς και το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων σε κοινή συνάντηση-συζήτηση με τους καθηγητές και τους μαθητές του σχολείου. Η συνάντηση θα γίνει στο αμφιθέατρο του 1ου Γυμνασίου, την επόμενη Τετάρτη και ώρα 6 μ.μ. Τα θέματα που θα συζητηθούν είναι:

- Διαμόρφωση νέων αιθουσών διδασκαλίας
- Δημιουργία Γηπέδου Πετοσφαίρισης
- Συντήρηση λέβητα κεντρικής θέρμανσης
- Δημιουργία κέντρου επαγγελματικού προσανατολισμού

Τα προβλήματα είναι πολύ σημαντικά και κρίνεται απαραίτητη η παρουσία όλων των ενδιαφερομένων.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Στο παρακάτω κείμενο να γίνουν τα παρακάτω:

Στον τίτλο: Έντονα γράμματα, μέγεθος 14, στοίχιση στο κέντρο

Στο υπόλοιπο κείμενο: Πλήρης στοίχιση, εσοχές σε 2, 1, 14

Στις τέσσερις τελευταίες γραμμές να μπουν κουκίδες

Η σαρδέλα

Η σαρδέλα όπως ενδεχομένως γνωρίζετε είναι ένα πελαγίσιο ψάρι και ιδιαίτερα δημοφιλές στην Ελλάδα αλλά και στις άλλες Μεσογειακές χώρες όπως και στην Ιβηρική χερσόνησο.

Η Ελληνική σαρδέλα είναι ένα αφρόψαρο που ζει κατά κοπάδια σε όλες τις Ελληνικές θάλασσες. Δεν κολυμπά σε μεγάλο βάθος, και κινείται συνήθως μεταξύ βυθού και επιφάνειας, ενώ υπάρχει απαγόρευση αλιείας της κατά τους μήνες Δεκέμβριο έως Μάρτιο.

Σαρδέλες ψαρεύονται τόσο στην λεκάνη της Μεσογείου όσο και στην ανοικτή θάλασσα. Εύκολα λοιπόν συμπεραίνει κανείς ότι όλες οι σαρδέλες είναι ίδιες. Δεν είναι όμως ακριβώς έτσι.

Διότι η "ποιότητα" και τα χαρακτηριστικά του ψαριού εξαρτώνται από την ποιότητα του νερού στο οποίο ζει, την διατροφή του, αλλά και από τις σωστές συνθήκες περιβάλλοντος. Για τούτο υπάρχει σύνδεση μεταξύ των χαρακτηριστικών (μεγεθών και ποικιλιών) της σαρδέλας και μιας σειράς παραμέτρων που αφορούν το περιβάλλον στο οποίο ζεί, δηλαδή της ευτροφίας που παρέχεται, της πηγής ενέργειας που προέρχεται από το νερό, της φύσης του βυθού.

Γι' αυτό η σαρδέλα του Αιγαίου έχει, για τις δικές μας γευστικές προτιμήσεις, κάποια χαρακτηριστικά πλεονεκτήματα:

Το μέγεθος της σαρδέλας είναι συνήθως μικρό έως μέτριο

Το δέρμα και τα λέπια της δεν είναι σκληρά

Η σάρκα της είναι εύγευστη και αφράτη

Η σάρκα της είναι ανοιχτόχρωμη, σχεδόν λευκή

Ζωολογικός κήπος: Φυλακή ή Σωτηρία

Ο πρώτος ανοιχτός για το κοινό ζωολογικός κήπος, όπως πάνω-κάτω τον ξέρουμε σήμερα ιδρύθηκε στη Βιέννη το 1752, στην ακμή της αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας. Από τότε εκατοντάδες απομιμητές ξεπετάχτηκαν παντού. Η ανθρώπινη περιέργεια για τη φύση έδωσε το έρεισμα.

Πώς όμως έχει η κατάσταση στις μέρες μας;

Στο άκουσμα των λέξεων ζωολογικός κήπος, μας έρχεται αυτόματα στο νου ένα στενό και ακάθαρτο σιδερένιο κλουβί που μέσα του βρίσκεται κάποιο δύστυχο ασθενικό ζώο, φτωχή ανάμνηση του ίδιου του εαυτού του.

Ευτυχώς αυτή η άσχημη εικόνα αποτελεί πια παρελθόν, τουλάχιστον στις προηγμένες χώρες. Από τη δεκαετία του '50 και μετά οι περιβαλλοντικές οργανώσεις αγωνίστηκαν για να εκλείψει η δομή του ζωολογικού κήπου-φυλακής. Αλλά και οι διευθύνσεις των ίδιων των κήπων προβληματίστηκαν για τα αίτια της μείωσης των επισκεπτών και την ποιότητα διαβίωσης των ζώων. Έτσι άρχισε ο εκσυγχρονισμός των ζωολογικών κήπων.

Τα κλουβιά εγκαταλείφθηκαν και τη θέση τους πήραν μεγάλες εκτάσεις σε ανοικτούς χώρους διαμορφωμένες έτσι, ώστε να μοιάζουν με το φυσικό περιβάλλον του ζώου που φιλοξενούν. Επιδιώχθηκε η πιστή απεικόνιση των οικοσυστημάτων από όπου προέρχονται τα ζώα με προσθήκη των κατάλληλων φυτών. Τα κάγκελα και οι συναγερμοί αποτελούν πλέον παρελθόν. Τα κάγκελα αντικαταστάθηκαν από βαθιές τάφρους ή ψηλούς τοίχους, ανάλογα με τη μορφολογία του εδάφους, που δεν προσβάλλουν την αισθητική και δίνουν έστω την ψευδαίσθηση της ελευθερίας στα ζώα.

Εδώ θα πρέπει να σταθούμε λίγο στη λέξη "ψευδαίσθηση". Τα ζώα παραμένουν πάντα αιχμάλωτα, ακόμα και κάτω από άριστες συνθήκες, γιατί τους στερούμε το δικαίωμα της ελευθερίας στη μητρική τους γη, στη φύση. Αξίζει τον κόπο για να ικανοποιήσουμε την περιέργειά μας, να τα κρατάμε φυλακισμένα;

Η απάντηση στη λογική έχει δύο όψεις. Από τη μια τα ζώα πρέπει να ελευθερωθούν. Από την άλλη όμως τα ζώα βρίσκουν εκεί ένα φιλόξενο καταφύγιο.

Οι ζωολογικοί κήποι αποτελούν πια το τελευταίο καταφύγιο σε ζώα που κινδυνεύουν να εξαφανιστούν. Αποτελούν τα μόνα μέρη, όπου δεν κινδυνεύουν από τη μανία της "προόδου".